

НАУКОВА ПОЛЕМІКА ВІДНОСНО СУТНОСТІ ТА ФОРМ ВЗАЄМОДІЇ РІЗНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ Е-БАНКІНГУ

Е. В. Малютін

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права

Наукова стаття присвячена дослідженню сутності та форм взаємодії різних підрозділів правоохоронних органів при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних із використанням е-банкінгу. Визначено, що для досягнення оптимальної мети спільної діяльності як окремі індивіди, так і групи осіб повинні чітко співпрацювати.

Наголошено на тому, що зазначений процес за своєю суттю є взаємодією між певними суб'єктами, яка реалізується для здобутку конкретної цілі. Зауважено, що кожне протиправне діяння відрізняється за багатьма ознаками, зокрема, серед них виокремлено наступні: склад кримінального правопорушення відповідно до положень Кримінального кодексу України; особливості проведення окремих слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних заходів; залучення до кримінального провадження відповідних підрозділів правоохоронних органів тощо.

Зазначено, що правильно спланована та організована взаємодія різних підрозділів правоохоронних органів забезпечує максимальне отримання доказової інформації для найбільш ефективного проведення процесуальних дій і заходів. Надано авторське визначення взаємодії правоохоронних органів як визначене нормативно-правовою базою, а також погоджене за ціллю, місцем і часом функціонування окремих підрозділів, що виявляється в оптимальному проведенні ними спільних заходів, які мають ціллю запобігання та розслідування протиправних діянь.

Опрацювання результатів анкетування респондентів дало змогу виокремити найбільш розповсюджені форми взаємодії при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних із використанням е-банкінгу, як-от: здійснення доручень уповноваженої особи під час проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших заходів; обмін інформацією; надання уповноваженій особі відомостей, які зібрані в процесі оперативно-розшукової діяльності, для вирішення питання стосовно внесення інформації в Єдиний реєстр досудових розслідувань; групове планування оперативно-розшукових заходів; здійснення оперативним підрозділом доручень уповноваженої особи стосовно перевірки відомостей, які мають значення для встановлення наявності чи відсутності підстав для внесення відомостей до Єдиний реєстр досудових розслідувань за оперативними матеріалами

Ключові слова: кримінальне правопорушення, е-банкінг, розслідування, взаємодія, слідча (розшукова) дія, негласна слідча (розшукова) дія.

Постановка проблеми. Для досягнення оптимальної мети спільної діяльності як окремі індивіди, так і групи осіб повинні чітко співпрацювати. Зазначений процес за своєю суттю є взаємодією між певними суб'єктами, яка реалізується для здобутку конкретної цілі. Процес розслідування в даному аспекті характеризується досить специфічною взаємодією залежно від конкретного кримінального правопорушення, за фактом учинення якого було внесено відомо-

сті в ЄРДР. Оскільки кожне протиправне діяння відрізняється за багатьма ознаками. Зокрема, серед них варто виокремити наступні: склад кримінального правопорушення відповідно до положень Кримінального кодексу України; особливості проведення окремих СРД, НСРД та інших процесуальних заходів; залучення до кримінального провадження відповідних підрозділів правоохоронних органів тощо. Остання ознака, тісно переплітаючись з іншими, й визна-

чає специфіку взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень будь-якої категорії, в тому числі й пов'язаних із використанням е-банкінгу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок в опрацювання сутності та форм взаємодії різних підрозділів правоохоронних органів в кримінальних провадженнях різних категорій привнесли наступні дослідники: Л. І. Аркуша, В. П. Бахін, А. Ф. Волобуєв, М. М. Єфімов, І. П. Козаченко, О. С. Саїнчин, М. В. Салтевський, О. А. Самойленко, Д. Б. Сергєєва, В. В. Тіщенко, В. М. Хотенець, К. О. Чаплинський, В. Ю. Шепітько, В. В. Юсупов та ін. Проте, виникає необхідність конкретизації сутності та форм взаємодії у кримінальних провадженнях досліджуваної категорії з огляду на сучасну судово-слідчу практику та позиції окремих науковців.

Метою даної статті є дослідження сутності та форм взаємодії різних підрозділів правоохоронних органів при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних із використанням е-банкінгу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Ми поділяємо позицію М. В. Куратченка, який зауважував, що під час розслідування взаємодія слідчих та оперативних підрозділів є важливою умовою того, що кримінальне провадження буде швидко та ефективно завершено. Автор акцентував увагу на тому, що завдяки злагодженій взаємодії збирається достатня доказова база для проведення подальших процесуальних дій, висуваються оптимальні слідчі версії та планується процес розслідування. Крім того, науковець зазначив, що працівники Національної поліції повинні реагувати на обставини, які характеризують кожний конкретний момент процесу розслідування, та визначати свої функції в залежності обов'язків. Наостанок дослідник підвів підсумок, що взаємодія різних підрозділів правоохоронних органів займає важливе місце в будь-якому кримінальному провадженні [5, с. 99]. Повністю схвалюємо визначену думку, адже дійсно визначена криміналістична категорія має неабияке значення для розслідування кримінальних правопорушень.

Інша група авторів відмічає, що одним із ключових завдань правоохоронних органів є створення ефективної та стабільної системи підготовки фахівців, які володітимуть технологіями розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних з легалізацією (відмиван-

ням) доходів, одержаних незаконним шляхом. Науковці вказують, що з метою недопущення використання зловмисниками доходів, отриманих протиправним шляхом, доцільно застосувати заходи своєчасного накладення арешту на майно відповідно до справ. Дослідники встановили, що кількість і різноманітність способів інтернет-шахрайства зростає буквально щосекунди, оскільки зловмисники застосовують новітні технології та обладнання, дуже швидко адаптуючи їх до своїх злочинних цілей. Крім того, вчені-криміналісти зауважили, що серед усіх видів інтернет-шахрайства можна виділити основні та найпоширеніші: фішинг, сніфінг, вішинг, кардинг [14, с. 166-167]. Підтримуючи наведені позиції, вкажемо, що одним з найбільш поширених кримінальних правопорушень, пов'язаних із використанням е-банкінгу, є інтернет-шахрайства. Розслідування зазначених протиправних діянь є важливим напрямком діяльності правоохоронних органів України.

Зі свого боку, О. А. Ляш вказує на те, що «... сутність взаємодії в таких аспектах: а) передусім, активна цілеспрямована діяльність суб'єктів – слідчих та працівників оперативних підрозділів, до якої можуть залучатися негласні співробітники, представники громадськості, фахівці різних галузей знань тощо; б) кожен суб'єкт цієї діяльності вживає конкретних заходів (СРД, оперативно-розшукові заходи) у межах, встановлених законом повноважень; в) це узгоджені за місцем, часом і метою спільні дії двох чи більше суб'єктів, спрямовані на впровадження одержаних результатів оперативно-розшукових заходів, відомостей у кримінальне судочинство; г) у спільних планах необхідно передбачати комплекс ОРЗ та інших заходів і СРД у такому порядку, щоб їх проведення було несподіване для осіб, дії яких перевіряються, їхніх співучасників і мало якнайбільший ефект у закріпленні процесуальним шляхом обставин, що підлягають доказуванню; д) у процесі проведення конкретних ОРЗ і СРД потрібно суворо дотримуватися вимог Конституції України, чинного законодавства, принципів оперативно-розшукового законодавства та кримінального судочинства – шляхом провадження відповідних СРД та процесуальних рішень» [6, с. 126]. А вже О. С. Саїнчин зазначає такі загальні умови взаємодії, як-от: найсуворіше дотримання законності; плановість; швидкість, активність і широке застосування науково-технічних засобів у ході розслідування; обов'язкове залучення громадськості; правильне ставлення до оцінки

доказів; знання кожним учасником взаємодії повноважень і форм діяльності органів слідства і дізнання; точне розмежування компетенції учасників взаємодії; врахування провідної ролі уповноваженої особи в процесі взаємодії; нерозголошення даних досудового розслідування, а також засобів і методів, застосовуваних в ОРД [9, с. 267].

Зі свого боку, І. В. Кубарев вказує, що вступ в законну силу чинного КПК дещо трансформувало сутність досудового розслідування кримінальних правопорушень через збільшення повноважень його суб'єктів. Крім того, автор наголошує, що вірне поєднання та ефективне застосування вказаних повноважень являє швидше проміжну мету взаємодії, умову результативності, ніж її сутність. Тому дослідник зробив висновок, що формулювати будь-яку діяльність лише через її проміжний результат є недостатньо обґрунтованим, оскільки у таких визначеннях залишається нерозкритим механізм взаємодії, тобто яким чином досягається правильне поєднання й ефективне використання методів і форм діяльності різних суб'єктів [4, с. 183].

Стосовно визначення поняття досліджуваної криміналістичної категорії, то, для прикладу, І. П. Козаченко і В. Л. Регульський сформулювали взаємодію слідчих та оперативних підрозділів як «...концентрацію сил, засобів і методів для досягнення поставленої мети, здійснення відповідних спільних заходів, вибором таких тактичних прийомів або їх комбінацій, які найкраще забезпечують виконання завдань у винятково короткі терміни силами і засобами, що є в розпорядженні суб'єктів взаємодії, при найменших витратах і при безумовному дотриманні чинного законодавства» [3, с. 179]. У свою чергу, Г. О. Душейко визначає її наступним чином «...правильне (або раціональне) поєднання та ефективне використання повноважень, методів і форм діяльності слідчого й оперативних підрозділів» [2, с. 12]. На нашу думку, взаємодія правоохоронних органів – це визначене нормативно-правовою базою, а також погоджене за ціллю, місцем і часом функціонування окремих підрозділів, що виявляється в оптимальному проведенні ними спільних заходів, які мають ціллю запобігання та розслідування протиправних діянь.

З приводу форм взаємодії, то М. А. Погорецький підкреслював, що вони «...поділяються на процесуальні, які врегульовані кримінально-процесуальним законом, та орга-

нізаційно-тактичні (непроцесуальні), що врегульовані відомчими нормативними актами (наказами, інструкціями, вказівками), а також нормами службової етики та вироблені практикою» [8, с. 179]. Провівши ґрунтовний аналіз наукових поглядів стосовно форм взаємодії уповноваженої особи з іншими суб'єктами взаємодії О. А. Самойленко зробила висновок, що існують наступні підстави для їх класифікації, як-от: «...1) нормативно-правова регламентація: а) процесуальні форми (передбачені КПК України): надання доручень співробітникам оперативних підрозділів щодо проведення С(Р)Д та НС(Р)Д (ч. 3 ст. 39, ч. 4 ст. 40, ч. 3 ст. 41 КПК України); залучення до участі в процесуальній дії співробітників оперативних підрозділів як спеціалістів чи інших учасників кримінального провадження, залучення інших спеціалістів, які мають спеціальні знання та навички (психологи, перекладачі), зокрема під час огляду місця події, обшуку, одержання зразків для експертизи тощо (ст. ст. 40, 228, 236, 237 та інші); б) непроцесуальні (організаційно-тактичні) форми: створення слідчо-оперативних груп (тимчасових чи постійно діючих); забезпечення слідчим методичного супроводження ведення ОРС; залучення співробітників до забезпечення організаційних умов проведення охорони, конвоювання, затримання тощо; спільне планування СРД та НСРД, розслідування в цілому; взаємний обмін інформацією; узгоджених спільних дій й заходів кримінального провадження; обмін інформацією; залучення громадськості до участі у проведенні процесуальних дій та організаційних заходів); 2) рівень взаємодії: а) міжнародна взаємодія; б) міжвідомча взаємодія; в) внутрішньовідомча взаємодія (між різними підрозділами одного відомства); 3) стадія кримінально-процесуальної діяльності: а) взаємодія до початку кримінального провадження (в рамках ОРС та під час попередньої перевірки інформації про злочин); взаємодія в ході здійснення досудового розслідування; б) взаємодія на стадії судового розгляду» [11, с. 185].

Доречними також вважаємо результати дисертаційного дослідження, проведеного О. П. Бойко, який під час нього зробив висновок, що серед процесуальних форм взаємодії варто виділити наступні: «...під час проведення СРД та НСРД за дорученням слідчого; при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження; при оголошенні в розшук підозрюваного». Стосовно непроцесуальних форм взаємодії, то дослідник серед них зазначив

наступні: «...взаємне інформування; надання інформації при отриманні необхідних відомостей; спільний аналіз при отриманні інформації; спільне планування оперативно-розшукових заходів, а також СРД; консультації; взаємодію у разі направлення матеріалів за результатами оперативно-розшукової діяльності; спільний аналіз причин та умов, які сприяють вчиненню кримінального правопорушення, та обговорювання оперативно-профілактичних заходів; досудове розслідування у складі СОГ; проведення оперативних нарад щодо проблемних питань взаємодії; аналіз за результатами проведення спільних дій у конкретних кримінальних провадженнях; надання допомоги наявними силами й засобами; підбиття підсумків спільної діяльності з метою усунення недоліків та підвищення ефективності здійснення взаємодії у майбутньому» [1, с. 14-15].

А вже Д. Й. Никифорчук вирізняє серед форм взаємодії такі як-от: «...здійснення самостійно органами дізнання оперативно-розшукових заходів і термінове інформування слідчого про результати; виконання органами дізнання оперативно-розшукових заходів і невідкладних слідчих дій за дорученням слідчого; виконання органами дізнання вимог слідчого, із метою сприяти виконанню слідчих дій; виконання органами дізнання доручень на проведення СРД в інших районах; виконання оперативними підрозділами запитів відповідних міжнародних правоохоронних організацій та правоохоронних органів, запитів повноважних державних органів, установ та організацій щодо проведення оперативно-розшукових заходів; здійснення органом дізнання розшуку обвинуваченого згідно з дорученням слідчого; участь спеціалістів правоохоронних органів у проведенні СРД; проведення експертиз в експертних установах МВС України; застосування заходів безпеки стосовно осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві і проходять за кримінальною справою, що знаходиться у провадженні слідчого чи органу дізнання; проведення оперативно-розшукових заходів відносно осіб, затриманих за вчинення злочину та осіб, взятих під варту» [7, с. 154].

Здійснивши аналіз окремих форм взаємодії О. А. Самойленко вказала на наявність таких суб'єктів взаємодії уповноваженої особи під час розслідування кримінальних правопорушень, вчинених у кіберпросторі, зокрема: «...1) державні органи...: спеціально уповноважені державні органи у сфері телекомунікацій, зокрема

орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації...; орган державного регулювання у сфері телекомунікацій, інформатизації, користування радіочастотним ресурсом, що здійснює також повноваження органу ліцензування, дозвільного органу, регуляторного органу й органу державного нагляду (контролю)...; Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення; Державне підприємство «Український державний центр радіочастот»; Національний банк України; 2) громадські об'єднання/організації...; 3) суб'єкт господарювання (оператори та провайдери) у сфері зв'язку та телекомунікацій...; 4) комерційні банківські установи, суб'єкти господарювання у сфері платіжних систем...; 5) засоби масової інформації...; 6) міжнародні правоохоронні організації...; 7) інші власники (розпорядники) систем та володільці інформації» [10, с. 409-410].

Зі свого боку, провівши власне дослідження взаємодії слідчих та оперативних працівників під час розслідування шахрайства при купівлі-продажу товарів через мережу Інтернет, С. В. Чучко виокремив рівень діяльності служб і підрозділів, а також рівень розслідування окремого кримінального провадження. Науковець з приводу вказаних рівнів зробив такі висновки: «...на першому рівні – це, насамперед, підготовка і розподіл висококваліфікованих кадрів слідчих і оперативних працівників, здатних успішно виявляти, розслідувати кримінальні правопорушення у досліджуваній сфері, вчинені з використанням різних способів, в умовах активної, у тому числі організованої, протидії з боку правопорушників і пов'язаних з ними осіб» [13, с. 204].

Зі свого боку, С. В. Самойлов, опрацьовуючи питання особливостей отримання відомостей від установ та організацій під час розслідування шахрайств, учинених із використанням мережі «Інтернет», зауважував на потребу застосування цього способу отримання доказових даних. На думку вченого, його ефективність напряму залежить від того, наскільки уповноважена особа тактично правильно підготує вказаний запит, чому допомагає дотримання наступних умов: а) своєчасності запиту; б) законності запиту; в) визначення вичерпного переліку інформації, яку варто з'ясувати шляхом запиту. Крім того, дослідник визначив, що залежно від обставин учинення протиправного діяння окремі запити направляють до: а) адміністрації відповідного сервісу або ресурсу, на

якому і було вчинено шахрайські дії; б) постачальника послуги підключення до мережі «Інтернет» (провайдера). Також науковець розгорнуто проаналізував перелік відомостей, які можливо таким чином отримати, та порадив окрему форму запиту із урахуванням специфічності інформації [12, с. 258].

Опрацювання результатів анкетування респондентів дало змогу виокремити найбільш розповсюджені форми взаємодії при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних із використанням е-банкінгу, як-от:

– здійснення доручень уповноваженої особи під час проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших заходів – 91 %;

– обмін інформацією – 83 %;

– надання уповноваженій особі відомостей, які зібрані в процесі оперативно-розшукової діяльності, для вирішення питання стосовно внесення інформації в Єдиний реєстр досудових розслідувань – 65 %;

– групове планування оперативно-розшукових заходів – 31 %;

– здійснення оперативним підрозділом доручень уповноваженої особи стосовно перевірки відомостей, які мають значення для встановлення наявності чи відсутності підстав для внесення відомостей до Єдиний реєстр досудових розслідувань за оперативними матеріалами – 29 %.

Висновки. Констатуючи вищенаведене, зазначимо, що правильно спланована та організована взаємодія різних підрозділів правоохоронних органів забезпечує максимальне отримання доказової інформації для найбільш ефективного проведення процесуальних дій і заходів. Надано авторське визначення взаємодії правоохоронних органів як визначене нормативно-правовою базою, а також погоджене за ціллю, місцем і часом функціонування окремих підрозділів, що виявляється в оптимальному проведенні ними спільних заходів, які мають ціллю запобігання та розслідування протиправних діянь. Опрацювання результатів анкетування респондентів дало змогу виокремити найбільш розповсюджені форми взаємодії при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних із використанням е-банкінгу, як-от: здійснення доручень уповноваженої особи під час проведення СРД, НСРД та інших заходів; обмін інформацією; надання уповноваженій особі відомостей, які зібрані в процесі оперативно-розшукової діяльності, для вирішення питання стосовно внесення інформації в ЄРДР; групове планування оперативно-розшукових заходів;

здійснення оперативним підрозділом доручень уповноваженої особи стосовно перевірки відомостей, які мають значення для встановлення наявності чи відсутності підстав для внесення відомостей до Єдиний реєстр досудових розслідувань за оперативними матеріалами.

Список використаних джерел:

1. Бойко О. П. Взаємодія слідчих з підрозділами карного розшуку на досудовому провадженні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ : Дніпро, 2018. 20 с.
2. Душейко Г. О. Організаційно-тактичні основи реалізації оперативно-розшукової інформації в стадії порушення кримінальної справи : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук / Харків, 2001. 19 с.
3. Козаченко І. П., Регульський В. Л. Правові, морально-етичні та організаційні основи оперативно-розшукової діяльності. Львів : Львів. ін-т внутр. справ при Нац. акад. внутр. справ України, 1999. С. 178–203.
4. Кубарев І. В. Поняття взаємодії слідчого та оперативних підрозділів при розслідуванні злочинів. *Наук. вісн. Дніпропетров. держ. ун-ту внутр. справ.* 2010. № 2. С. 181–185.
5. Куратченко М. В. Розслідування сутенерства та втягнення особи в заняття проституцією : дис. ... к-та юр. наук : 12.00.09 / Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. Дніпро, 2017. 192 с.
6. Ляш А. О. Проблеми взаємодії слідчого з оперативними підрозділами органів внутрішніх справ у сучасних умовах. *Використання сучасних досягнень науки і практики у підвищенні ефективності боротьби зі злочинністю* : матеріали наук.-практ. конф. Київ : Національна академія внутрішніх справ України, 2000. С. 123–127.
7. Никифорчук Д. Й. Проблемні питання взаємодії в розкритті злочинів. *Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика)*. 2002. № 5. С. 151–154.
8. Погорецький М. А., Хотенець В. М. Процесуальні і організаційно-тактичні форми взаємодії органів дізнання і досудового слідства. *Право і безпека*. 2002. № 1. С. 178–183.
9. Саїнчин О. С. Криміналістичні умови розкриття умисних вбивств. *Правова держава*. Одеса : ОНУ. 2008. № 10. С. 267–273.
10. Самойленко О. А. Криміналістичний та правовий аналіз злочинної діяльності в мережі Інтернет. *Порівняльно-аналітичне право*. 2015. № 4. С. 408–411.
11. Самойленко О. А. Основи методики розслідування злочинів, вчинених у кіберпросторі : монографія / за заг. ред. А. Ф. Волобуєва. Одеса : ТЕС, 2020. 372 с.

12. Самойлов С. В. Консультативна та довідкова діяльність обізнаних осіб як форма застосування та використання спеціальних знань при розслідуванні шахрайств, учинених з використанням мережі «Інтернет». *Держава і право в умовах судової реформи* : матеріали всеукр. наук.-практ. конф. студ., аспір. і молод. учен. (м. Донецьк, 8 квітня 2011 р.). Донецьк : Донецький університет економіки і права, 2011. С. 257–259.
13. Чучко С. В. До питання взаємодії слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні шахрайства за фактом купівлі-продажу товарів через мережу Інтернет. *Актуальні проблеми кримінально-правового, кримінально-процесуального та криміналістичного забезпечення безпеки України та світу* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (27 лист. 2020 р., м. Дніпро). Дніпро : Дніпр. держ. ун-т внутр. справ, 2020. С. 202–205.
14. Yefimov M., Pavlova N., Fedchenko V., Pletenets V., Kryvopusk O. Foreign experience in legal regulation of fraud investigation. *Revista De La Universidad Del Zulia*. 13 (38). 2022. pp. 159–168.

Maliutin E. V. Scientific controversy regarding the essence and forms of interaction of various units of law enforcement agencies in the investigation of criminal offenses related to the use of e-banking

The scientific article is devoted to the study of the essence and forms of interaction of various units of law enforcement agencies in the investigation of criminal offenses related to the use of e-banking. It was determined that in order to achieve the optimal goal of joint activity, both individuals and groups of individuals should clearly cooperate.

It is emphasized that the specified process is, in its essence, an interaction between certain subjects, which is implemented to achieve a specific goal. It is noted that each illegal act differs by many features, in particular, the following are highlighted among them: composition of a criminal offense in accordance with the provisions of the Criminal Code of Ukraine; peculiarities of conducting individual investigative (search) actions, covert investigative (search) actions and other procedural measures; involvement of relevant units of law enforcement agencies in criminal proceedings, etc.

It is noted that the properly planned and organized interaction of various units of law enforcement agencies ensures the maximum obtaining of evidentiary information for the most effective implementation of procedural actions and measures. The author's definition of the interaction of law enforcement agencies as determined by the legal framework, as well as agreed on the purpose, place and time of operation of individual units, is provided, which is manifested in their optimal implementation of joint measures aimed at preventing and investigating illegal acts.

The processing of the results of the survey of the respondents made it possible to single out the most widespread forms of interaction in the investigation of criminal offenses related to the use of e-banking, such as: carrying out orders of an authorized person during investigative (search) actions, secret investigative (search) actions and others activities; information exchange; providing the authorized person with the information collected in the process of operational and investigative activities, to resolve the issue of entering information into the Unified Register of Pretrial Investigations; group planning of operational search activities; implementation by the operational unit of the instructions of the authorized person regarding the verification of information that is important for establishing the presence or absence of grounds for entering information into the Unified register of pre-trial investigations based on operational materials

Key words: *criminal offense, e-banking, investigation, interaction, investigative (search) action, covert investigative (search) action.*